

Tabela
uwag i wniosków do Projektu Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku narodowego złożonych w ramach opiniowania przez właściwe Rady Gmin wraz ze sposobem ich rozpatrzenia

Nr wniosku / uwagi	Imię i nazwisko/ instytucja	Prezentacja problemu, uwagi, wniosku	Sposób rozpatrzenia wniosku, uwagi
1	Rada Gminy Górno	Projekt planu ochrony ŚPN dotknie najbardziej mieszkańców gminy, ograniczając im prawa do własności nieruchomości. Gmina Górno w głównym stopniu jest gminą rolniczą. Restrykcje zapisane w planie ochrony ŚPN w znacznym stopniu uniemożliwia Gminie rozwój w tym kierunku. Plan ochrony ŚPN został przygotowany w sprzeczności z potrzebami gminy i jej mieszkańców.	Ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego odnoszą się tylko do nowotworzonych dokumentów i uzgodnień. Nie występuje więc w żadnym przypadku ograniczenie praw własności, ponieważ nie odbiera możliwości korzystania z nieruchomości w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, a ewentualna zmiana w tym zakresie podlega zgodnie z ustawą o ochronie przyrody uzgodnieniu z dyrektorem parku narodowego. Ustalenia te nie spowodują start dla właścicieli nieruchomości położonych w otulinie Świętokrzyskiego Parku Narodowego (dalej: ŚPN, Park), ponieważ sposoby ich dotychczasowego wykorzystywania gospodarczego nie ulegną zmianie. Projekt planu ochrony Parku określa w rozdziale 5 warunki utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 PLH260002 „Łysogóry” w granicach Parku. Stosowanie intensywnego nawożenia i chemicznych środków ochrony roślin w pobliżu objętych ochroną ekosystemów ŚPN ma oczywisty, negatywny wpływ na te ekosystemy, więc zagrożenie to musiało być wskazane. W przededagowanej po konsultacjach społecznych wersji dokumentu, przedmiotowy zapis sformułowano w taki sposób, by było jednoznaczne, że odstępianie od intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin jest postulowane (wskazywana jest zasadność takich działań), a nie nakazywane, bowiem plan ochrony parku narodowego nie dotyczy obszarów położonych poza jego granicami (w tym nieruchomości których właścicielami są mieszkańcy Gminy).
2		Projekt planu ochrony ŚPN w dalszym ciągu wskazuje na ograniczenia	Na terenie Gminy Górno strefa ekotonowa, czyli część otuliny bezpośrednio przylegająca do granicy Parku występuje tylko w sołectwach:

		<p>zabudowy w otulinie i strefie ekotonowej Parku, a w zakresie lokalizacji inwestycji uciążliwych dla środowiska (np. farm wiatrowych, kopalni, zakładów przemysłowych itp.) wręcz zakazuje ich lokalizacji. Nadal nie jest jasna możliwość zabudowy w strefie ekotonowej w wyznaczonych terenach pod zabudowę w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego działek dotychczas niezabudowanych. Biorąc pod uwagę, że w otulinie Parku znajduje się pięć sołectw Gminy Górno, należy stwierdzić, że przedmiotowy plan w znacznym stopniu ogranicza możliwości inwestycyjne i rozwój Gminy, jak również ogranicza rozwój prywatnej przedsiębiorczości.</p>	<p>Krajno Pierwsze, Krajno Drugie oraz Krajno Zagórze. Dla wszystkich tych sołectw powstały już miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (dalej: mpzp) - dla sołectwa Krajno Drugie w roku 2011, a dla sołectw Krajno-Zagórze oraz Krajno Pierwsze - w 2015. Wszystkie mpzp zostały uzgodnione z Dyrektorem Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W planach tych uwzględniono i wprowadzono na mapy tzw. strefę ekotonową o szerokości 100 m od granicy ŚPN. Zgodnie z zapisami ustanowionych mpzp dotyczącymi zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w sołectwach tych nie przewiduje się realizacji nowej zabudowy oraz obiektów inwestycyjnych na terenach objętych tą strefą, a także w innych miejscach pozostawionych celom wykorzystania rolniczego lub służących innym funkcjom ekosystemowym, z zachowaniem właściwego ładu przestrzennego. W związku z tym, że pewnego rodzaju, oczywiste ograniczenia określone są w mpzp oraz wskazane w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (dalej: sukzp) Gminy Górno (dokumenty te uzgodnione zostały z Dyrektorem ŚPN), nie można uznać za zasadne twierdzenie, że plan ochrony ŚPN „ograniczać będzie możliwości inwestycyjne i rozwój Gminy, jak również rozwój prywatnej przedsiębiorczości”.</p>
3	Rada Gminy Masłów	<p>Rada Gminy Masłów negatywnie opiniuje projekt planu ochrony dla ŚPN z uwagi na fakt wyznaczenia tzw. strefy ekotonowej, która na terenie Gminy Masłów wynosi 200m od granic parku. Spowoduje to, że działki nr ew. 220/2, 220/3 i 220/4 obecnie przewidziane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sołectwa Ciekoty na terenie Gminy Masłów pod zalesienie, w przyszłości nie będą mogły być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową. Jednocześnie Rada Gminy Masłów dopuszcza możliwość pozytywnego zaopiniowania projektu planu ochrony po zmniejszeniu strefy</p>	<p>Pas ochrony bezpośredniej ŚPN (tzw. strefa ekotonowa) o szerokości 200 m występuje na terenie Gminy Masłów na łącznej długości niespełna 3,4 km i położona jest w całości na terenie PGL Lasy Państwowe (Nadleśnictwo Zagnańsk, Leśnictwo Brzezinki, oddziały: 106, 119, 120, 121, 122, 128), nie obejmuje więc prywatnych działek o numerach 220/2, 220/3 oraz 220/4, których łączna powierzchnia to 2,16 ha, a ich granica oddalona jest od granic Parku o ponad 215 m. Niezrozumiałym jest zatem i niezasadnym w tej sytuacji postulat zmniejszenia szerokości strefy ekotonowej do 25 m. Zaznaczyć jednak można, że wskazane wyżej prywatne działki położone są w świetle ważnego korytarza ekologicznego o znaczeniu lokalnym, łączącego ŚPN oraz SOO „Łysogóry” z SOO „Przełom Lubrzanki”, zapewniającego łączność ekologiczną z cennymi przyrodniczo obszarami południowej części Gór Świętokrzyskich i Ponidzia. Zapisane więc w uzgodnionym z Dyrektorem ŚPN mpzp Sołectwa Ciekoty przeznaczenie tego terenu pod zalesienie, jest ze wszech miar słuszne i nie powinno być zmieniane na miejsce pod zabudowę mieszkaniową.</p>

		ekotonowej do 25 metrów od granic parku.	
4	Rada Gminy Łągów	Uwaga dotyczy obowiązku pozostawiania martwych i obumierających drzew w otulinie Parku, który ograniczy prawo własności.	Uwaga wynika z niezrozumienia faktu, że plan ochrony ŚPN dotyczy wyłącznie terenów położonych w granicach Parku a nie jego otuliny. W planie tym nie ma zapisów wprowadzających jakikolwiek obowiązek pozostawiania martwych i obumierających drzew w otulinie ŚPN, a jedynie jest to postulowane (poprzez wskazanie znaczenia przyrodniczego takich działań, dla utrzymania właściwej bioróżnorodności ekosystemów).
5		Uwaga dotyczy dołączenia do projektu planu jedynie mapy poglądowej lokalizacji Parku i jego otuliny, w związku z czym nie można ocenić czy zakazy i nakazy nie kolidują z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.	Gmina Łągów w całości położona jest poza granicami ŚPN (część północnej granicy Gminy Łągów, Sołectwa Małacentów, przylega do południowej granicy pasa drogowego drogi wojewódzkiej 753, a z kolei północna granica wspomnianego pasa drogowego przylega do ŚPN). W związku z tym żadne zakazy i nakazy zapisane w planie ochrony ŚPN nie mogą dotyczyć jakiegokolwiek fragmentu Gminy Łągów (jedynie Sołectwo Małacentów leży w granicach otuliny Parku, w której wspomniane zakazy i nakazy zapisane w tym planie ochrony nie obejmują (bo nie mogą), a mpzp tego sołectwa jednoznacznie określa przeznaczenie poszczególnych jego fragmentów dla lokalizowania takich czy innych inwestycji, działalności, itd. Z tego też względu żadne zapisy planu ochrony ŚPN nie mogą kolidować i nie kolidują z przedmiotowym mpzp (są w pełni zbieżne, bo są efektem procesu uzgodnieniowego zarówno w trakcie prac nad mpzp Sołectwa Małacentów, jak i prac nad planem ochrony ŚPN) – efektem tego jest uzgodnienie przez Dyrektora ŚPN wspomnianego mpzp. Nadmienić można, że teren objęty otuliną ŚPN w Gminie Łągów to w zdecydowanej większości obszar PGL Lasy Państwowe (Nadleśnictwo Łągów, Leśnictwa Huta i Paprocice), na którym cytowany wyżej mpzp nie przewiduje innego zagospodarowania niż leśne (znaczna część tego terenu położona jest w granicach Obszaru Natura 2000 „Ostoja Jeleniowska”). Wyjaśnić też należy, że wszelkie materiały dokumentacyjne projektu planu ochrony ŚPN, w tym mapa korytarzy ekologicznych i pasa ochrony bezpośredniej (tzw. „strefy ekotonowej”) wzdłuż granic Parku w jego otulinie, udostępnione były w trakcie konsultacji społecznych i osoby zainteresowane mogły się z nimi zapoznać (aktualnie jest to także możliwe).
6		Uwaga dotyczy wątpliwości zastosowania w projekcie obszarów, promieniście pozostawionych w „użytkowaniu rolniczym”	Nie bardzo wiadomo o co chodzi – w granicach Gminy Łągów zidentyfikowane (i zaznaczone schematycznie na odnośnej mapie stanowiącej materiał studyjny do planu ochrony ŚPN) zostały jedynie korytarze ekologiczne wzdłuż cieków wodnych – jeden na obszarze leśnym, drugi

		na terenie korytarza ekologicznego, który wykracza poza otulinę ŚPN co do których nie ma ścisłej definicji ani nie można dokładnie określić lokalizacji działek.	wzdłuż cieków o nazwie Łagowica we wsi Małacentów. Ten drugi korytarz ekologiczny zaznaczony został (w tym przypadku bardzo precyzyjnie) również na mapie mpzp Sołectwa Małacentów jako „tereny dolin rzecznych” i „tereny lasów”.
7		Uwaga dotyczy niedoprecyzowania zapisów o prowadzeniu gospodarki rolnej o charakterze ekstensywnym tj. bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Z uwagi na to, że znaczna część mieszkańców terenów otaczających Park utrzymuje się z prowadzenia gospodarstw rolnych przy stosunkowo słabych glebach dominujących na tych terenach rolnictwo ekstensywne definitywnie potwierdzało by nieopłacalność istniejących gospodarstw rolnych w otulinie oraz w strefie ekotonowej.	Uwaga wynika z niezrozumienia faktu, że plan ochrony ŚPN dotyczy wyłącznie terenów położonych w granicach Parku a nie jego otuliny. W planie tym nie ma zapisów nakładających jakiegokolwiek obowiązków prowadzenia gospodarki rolnej o charakterze ekstensywnym tj. bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin w otulinie ŚPN, a jedynie jest to postulowane (poprzez wskazanie znaczenia przyrodniczego takich ograniczeń, dla utrzymania właściwej bioróżnorodności ekosystemów) – intensywniejsze stosowanie pestycydów w otulinie, w szczególności w bliskim sąsiedztwie granic Parku, wykazane jest jako jedno z zagrożeń zewnętrznych dla biocenozy ŚPN, co nie powinno budzić żadnych wątpliwości. Wyjaśnić też należy, że w Gminie Łagów pas ochrony bezpośredniej Parku (strefa ekotonowa) występuje wyłącznie na obszarze leśnym Nadleśnictwa Łagów i nie ma tam żadnych gospodarstw rolnych.
8		Mieszkańcy Gminy Łagów w głównym stopniu zajmują się rolnictwem, natomiast restrykcyjne zapisy w planie ochrony ŚPN w znacznym stopniu uniemożliwiają rozwój w tym kierunku, ponieważ plan ochrony jest przygotowany w sprzeczności z potrzebami gminy i jej mieszkańców.	Nie bardzo wiadomo o co chodzi – w projekcie planu ochrony ŚPN nie ma restrykcyjnych zapisów, które uniemożliwiłyby rozwój rolnictwa na terenie Gminy Łagów. Podkreślić też należy, że wszelkie nakazy i zakazy zapisane w planie ochrony ŚPN dotyczą wyłącznie terenów położonych w granicach Parku a nie w jego otulinie, tak więc uwaga jest tym bardziej niezrozumiała.
		Uwaga dotyczy zakazu budowy rozproszonej na terenie otuliny jak również zapisów w dokumencie które ograniczają rozwój sołectwa w kierunku turystycznym.	Uwaga wynika z niezrozumienia faktu, że plan ochrony ŚPN dotyczy wyłącznie terenów położonych w granicach Parku a nie w jego otulinie. W planie tym nie ma zapisów zakazujących lokalizowania w otulinie zabudowy rozproszonej oraz ograniczających rozwój Sołectwa w kierunku turystycznym, a istnieją tylko pewne wskazania (a nie nakazy czy zakazy) dotyczące form zabudowy, czy stylów architektonicznych, służące ochronie walorów krajobrazowych, istotnie wpływających na atrakcyjność turystyczną terenu, więc można raczej twierdzić, że stymulują, a nie ograniczają rozwój sołectwa w kierunku turystycznym.
9		Uwaga dotyczy	Na terenie gminy Łagów nie występują tereny

		<p>ograniczenia rozwoju terenów objętych ochroną, ochroną która ogranicza wartość nieruchomości stanowiących własność osób prywatnych, w związku z czym brak perspektyw rozwoju wiąże się z migracją ludności.</p>	<p>objęte ochroną w formie parku narodowego (ŚPN), a tylko takich dotyczyć mógłby plan ochrony. W związku z tym uwaga o ograniczaniu wartości nieruchomości jako skutku wprowadzenia planu ochrony ŚPN jest całkiem niezrozumiała (niezasadna) i zapisy planu ochrony ŚPN i ich realizacja nie mogą mieć wpływu na brak perspektyw rozwoju gminy i związaną z tym migrację ludności.</p> <p>Wspomnieć jednak można, że na terenie Gminy Łągów występują inne formy ochrony przyrody, takie jak: rezerваты przyrody, Obszar Natura 2000, Obszar chronionego krajobrazu, ale te jak już zaznaczono, nie są objęte przedmiotowym planem ochrony, bowiem leżą poza granicami Parku, a w znacznej części także poza granicami jego otuliny.</p>
10	Rada Miejska w Nowej Słupii	<p>Gmina Nowa Słupia w głównym stopniu zajmuje się rolnictwem i turystyką, natomiast restrykcyjne zapisy w planie ochrony ŚPN w znacznym stopniu uniemożliwiają Gminie rozwój w tym kierunku. Plan ochrony ŚPN został przygotowany w sprzeczności z potrzebami gminy i jej mieszkańców.</p>	<p>Nie bardzo wiadomo o co chodzi – w projekcie planu ochrony ŚPN nie ma restrykcyjnych zapisów, które uniemożliwiłyby rozwój rolnictwa na terenie Gminy Nowa Słupia. Z kolei zawarte w projekcie planu ochrony ŚPN wskazania dotyczące ochrony walorów krajobrazowych, istotnie wpływających na atrakcyjność turystyczną terenu, więc nie można raczej twierdzić, że stymulują, a nie uniemożliwiają Gminie rozwój w tym kierunku. Podkreślić też należy, że wszelkie nakazy i zakazy zapisane w planie ochrony ŚPN dotyczą wyłącznie terenów położonych w granicach Parku a nie w jego otulinie, tak więc uwaga jest tym bardziej niezrozumiała.</p>
11	Rada Gminy Bieliny	<p>Zamiana zapisu „wprowadzenie obowiązku uprzedniego informowania Służb Parku przez użytkowników gruntów o terminach i zakresie wykonywania prac z zakresu użytkowania gruntów wewnątrz Parku” na zapis „Określenie zasad dostępu do gruntów prywatnych położonych w granicach Parku” - nadal jest bardzo nieprecyzyjny i ogólnikowy oraz pozostawiający niepewność w zakresie prowadzenia działalności rolniczej i dysponowania własnością.</p>	<p>Zgodnie z zapisami aktualnie obowiązującej ustawy o ochronie przyrody, poruszanie się i przebywanie na terenie parku narodowego poza miejscami udostępnionymi (szlakami turystycznymi, ścieżkami dydaktycznymi i innymi podobnymi miejscami) bez zgody Dyrektora Parku jest zakazane. By umożliwić dostęp właścicielom działek położonych wewnątrz Parku swobodny do nich dostęp przez obszary publicznie nieudostępnione, konieczne jest określenie zarządzeniami Dyrektora Parku zasad dostępu do gruntów prywatnych położonych w granicach Parku. To czy będą to wydawane na wniosek zainteresowanych użytkowników działek, pozwolenia w formie przepustek (stałych, okresowych, bądź jednorazowych), czy też innej, określone zostanie indywidualnie w odniesieniu do poszczególnych przypadków, stąd taki ogólny zapis w projekcie planu ochrony. Zapisy bardziej precyzyjne ograniczyłyby możliwość dostosowania formy zezwolenia do konkretnego przypadku – są np. działki prywatne do których prowadzą drągi wewnętrzne Parku, ale są i takie, do których dróg dojścia, czy tym bardziej dojazdu nie ma i zasady dotarcia do takich działek muszą być dokładnie określone, by nie spowodować</p>

			istotnych zagrożeń dla wartości przyrodniczych ŚPN.
12		<p>Wszelkie zapisy dotyczące uwzględnienia wymogów Planu w ustaleniach studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego otaczających gmin, jest zbyt dalekim wykowieniem ustaleń projektu planu ochrony poza ustalone granice Świętokrzyskiego Parku Narodowego i stanowią rodzaj nakazu a nie zaleceń. Zawarte w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przepisy w sposób wystarczający normują lokalizację m.in. zabudowy z punktu widzenia ochrony środowiska. Wskazywanie jako sposób eliminacji lub ograniczanie zagrożeń i ich skutków w tabelach sformułowań „Uwzględnienie wymogów Parku w ustaleniach studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego otaczających gmin, w zakresie ograniczenia zabudowy otuliny, zwiększającej zapotrzebowanie na wodę, w związku z czym powstają kolejne ujęcia zasilające sieć wodociągową (wysokowydajne studnie głębinowe” w otulinie Parku” jest dużym ograniczeniem wykraczające poza granice Parku lub strefy ekotonowej.</p>	<p>Zapisy dotyczące uwzględnienia wymogów Planu w ustaleniach studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu nie są w odniesieniu do otuliny Parku zbiorem nakazów czy zakazów, a jedynie wskazaniem dla sporządzających takie dokumenty. Wynika to bezpośrednio z faktu, że plan ochrony parku narodowego dotyczy tylko obszaru parku narodowego a nie jego otuliny. Wprowadzenie wspomnianych wyżej zapisów do projektu planu ochrony ŚPN wynika wprost z wytycznych określających co powinien zawierać plan ochrony parku narodowego, bowiem zapisy zawarte w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie normują w sposób wystarczający zabudowy i zagospodarowania terenu z punktu widzenia najwyższej formy ochrony przyrody w Polsce jaką są parki narodowe.</p>
13		W rozdziale 12 pkt. 1	Ochrona funkcjonalności korytarzy

		<p>ppkt.1 nakaz pozostawienia w formie niezabudowanej w tym także w zakresie budowy dróg, obiektów technicznych, ujęć wody itp. korytarzy ekologicznych (lądowych i wodnych) o znaczeniu lokalnym jest dużym utrudnieniem dla naszych mieszkańców. Znajdujący się na terenie naszej gminy korytarz ekologiczny Krajno-Kakonin – korytarz południowy i południowo zachodni na obszarze otuliny parku łączący Park z Cisowsko-Orłowiński Parkiem Krajobrazowym (oznaczony na mapie przebiegów korytarzy ekologicznych nr VIII) został wyznaczony na dużym obszarze trzech msc. Gm. Bieliny tj. Porąbki, Kakonin i Bieliny w tym na terenach zabudowanych. Pozostawienie takiego zapisu spowoduje, że w przyszłości na tych terenach nie będzie możliwości zwiększenia zabudowy, wykonania niezbędnej infrastruktury, budowy ujęć wody itp. na gruntach będących własnością naszych mieszkańców, ale też gruntach będących własnością Gminy Bieliny. Jest to ograniczenie mocno ingerujące w własności osób prywatnych oraz ograniczające rozwój gminy. Ponadto na terenie gminy Bieliny występuje duży deficyt wody pitnej, dlatego wskazana jest budowa nowych ujęć wody w miejscach jej potencjalnego występowania na terenie całej otuliny ŚPN</p>	<p>ekologicznych w otoczeniu parków narodowych, mimo niewątpliwego, hamującego wpływu takiej ochrony na rozwój inwestycyjny takiego czy innego terenu, stanowić powinna cel priorytetowy. Obserwowany, coraz intensywniejszy zanik możliwości migracyjnych szeregu gatunków zwierząt, zarówno większych jak i drobnych (w tym bezkręgowców), będący skutkiem wpływu zabudowy i związanej z nią infrastruktury, przekłada się bezpośrednio na szybki spadek bioróżnorodności ekosystemów, co w przypadku obszarów objętych ochroną w formie parków narodowych, uderza w ich podstawowy cel. Zakwestionowane zapisy w projekcie planu ochrony ŚPN nie mogą być więc usunięte. Zaznaczyć jednak należy (co już wielokrotnie wcześniej sygnalizowano), że „twarde” ograniczenia, nakazy lub zakazy zapisane w planie ochrony parku narodowego dotyczą wyłącznie jego obszaru, a nie jego otuliny. W otulinie traktować je należy jako wskazania, które należałoby w jak największym zakresie realizować, bowiem poszczególne dokumenty planistyczne i decyzje w sprawach zabudowy i zagospodarowania terenu poddawane będą procesowi uzgodnieniowemu z Dyrektorem Parku i spotkać się będą mogły z odmową uzgodnienia.</p>
14		W rozdziale 12 w pkt. 3	Ochrona funkcjonalności korytarzy

		<p>dotyczącym wskazań do zagospodarowania terenów otuliny Parku oraz niezbędnych ograniczeń w ich użytkowaniu w ppkt. 2 określono iż „Budowa nowych obiektów mieszkalnych, usługowych i gospodarczych możliwa będzie wyłącznie w granicach wyznaczonego rozwoju osadnictwa, określonego w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunkach oraz miejscowych planach zagospodarowani przestrzennego uwzględniających uwarunkowania związane z utrzymaniem drożności korytarzy ekologicznych oraz strefy ekotonowej wzdłuż granic Parku”.</p> <p>Powyższe zapisy uniemożliwiają w przyszłości wyznaczenie nowych terenów zabudowy wraz z niezbędną infrastrukturą w miejscowościach Gminy Bieliny, na których wyznaczona jest otulina ŚPN.</p>	<p>ekologicznych w otoczeniu parków narodowych, mimo niewątpliwego, hamującego wpływu takiej ochrony na rozwój inwestycyjny takiego czy innego terenu, stanowić powinna cel priorytetowy. Obserwowany, coraz intensywniejszy zanik możliwości migracyjnych szeregu gatunków zwierząt, zarówno większych jak i drobnych (w tym bezkręgowców), będący skutkiem wpływu zabudowy i związanej z nią infrastruktury, przekłada się bezpośrednio na szybki spadek bioróżnorodności ekosystemów, co w przypadku obszarów objętych ochroną w formie parków narodowych, uderza w ich podstawowy cel. Zakwestionowane zapisy w projekcie planu ochrony ŚPN nie mogą być więc usunięte. Zaznaczyć jednak należy (co już wielokrotnie wcześniej sygnalizowano), że „twarde” ograniczenia, nakazy lub zakazy zapisane w planie ochrony parku narodowego dotyczą wyłącznie jego obszaru, a nie jego otuliny. W otulinie traktować je należy jako wskazania, które należałoby w jak największym zakresie realizować, bowiem poszczególne dokumenty planistyczne i decyzje w sprawach zabudowy i zagospodarowania terenu poddawane będą procesowi uzgodnieniowemu z Dyrektorem Parku i spotkać się będą mogły z odmową uzgodnienia.</p>
15		<p>W rozdziale 12 w pkt. 3 dotyczącym wskazań do zagospodarowania terenów otuliny Parku oraz niezbędnych ograniczeń w ich użytkowaniu w ppkt. 3 dot. zmiany sposobu użytkowania gruntów poza obszarem osadnictwa został dopuszczony tylko kierunek zmiany <i>grunty orne – trwałe użytki zielone- zadrzewienia-grunty leśne</i>, zmiana w kierunku przeciwnym jest niedozwolona. Jesteśmy gminą rolniczą w przypadku braku możliwości przywrócenia gruntów leśnych do użytkowania rolniczego</p>	<p>Uwaga wynika z niezrozumienia faktu, że plan ochrony ŚPN dotyczy wyłącznie terenów położonych w granicach Parku a nie jego otuliny. W planie tym nie ma zapisów nakładających obowiązek zmiany sposobu użytkowania gruntów poza obszarem osadnictwa tylko w kierunku: <i>grunty orne – trwałe użytki zielone- zadrzewienia-grunty leśne</i>, a jedynie jest on postulowany jako najlepiej wpływający na utrzymanie lub poprawę stanu ochrony ekosystemów ŚPN.</p>

		jest stratą dla rolników, którzy planują produkcję rolną w większym niż dotychczas gospodarstwie.	
16		<p>W rozdziale 12 w pkt. 6 dotyczącym wskazań dla strefy ekotonowej zakłada się nie budowanie nowych dróg, oraz utrzymanie i naprawę istniejących dróg bez wprowadzenia nowego, o wyższym standardzie nawierzchni. Istniejące w strefie ekotonowej drogi o nawierzchni gruntowej wymagają przebudowy lub nawet budowy, dlatego zakaz dotyczący nie zmieniania nawierzchni drogi jest zakazem nie do przyjęcia, ze względu na brak możliwości użytkowania gruntów przyległych do drogi nowym zmechanizowanym sprzętem. Drogi gruntowe wymagają częstej naprawy zwłaszcza po okresie zimowym, co jest dużym obciążeniem dla budżetu gminy i mieszkańców.</p>	<p>Ochrona funkcjonalności korytarzy ekologicznych oraz terenów użytkowanych rolniczo w sposób tradycyjny (bez stosowania nowoczesnego, ciężkiego sprzętu zmechanizowanego) w otoczeniu parków narodowych, mimo niewątpliwego, hamującego wpływu takiej ochrony na rozwój inwestycyjny czy produktywność rolniczą takiego czy innego terenu, stanowić powinna cel priorytetowy. Obserwowany, coraz intensywniejszy zanik możliwości migracyjnych szeregu gatunków zwierząt, zarówno większych jak i drobnych (w tym bezkręgowców), będący skutkiem wpływu nowoczesnej infrastruktury drogowej, przekłada się bezpośrednio na szybki spadek bioróżnorodności ekosystemów, co w przypadku obszarów objętych ochroną w formie parków narodowych, uderza w ich podstawowy cel. Zakwestionowane zapisy w projekcie planu ochrony ŚPN nie mogą być więc usunięte. Zaznaczyć jednak należy (co już wielokrotnie wcześniej sygnalizowano), że „twarde” ograniczenia, nakazy lub zakazy zapisane w planie ochrony parku narodowego dotyczą wyłącznie jego obszaru, a nie jego otuliny. W otulinie traktować je należy jako wskazania, które należałoby w jak największym zakresie realizować, bowiem poszczególne dokumenty planistyczne i decyzje w sprawach zabudowy i zagospodarowania terenu poddawane będą procesowi uzgodnieniowemu z Dyrektorem Parku i spotkać się będą mogły z odmową uzgodnienia.</p>
17		<p>W rozdziale 10 należy rozważyć umożliwienie wprowadzania psów do SPN np. na uwięzi.</p>	<p>Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jak i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach. Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z</p>

			<p>psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju.</p> <p>Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.</p>
--	--	--	--